

Altı Yıl Tam Pansiyon, Tolga Gümüşay
Güneşli Kitaplığı, 1. Basım: 2001

Okuma Yaşı: 14+
"Şu okulda aynı çatı altında geçirdiğimiz altı yıl boyunca birbirimizi ana babamızdan çok gördük, her şeyimizi birlikte yaşadık, paylaştık. Çocukluk, genç olduk. Arkadaştık, dost olduk: dabası kardeş olduk."

Okulun lise sonda olan ve son yatılı gecesini yaşayan on altı-on yedi yaşındaki gençlerin düzenledikleri kutlama gecesinde, böyle ifade ediyor duygularını Mesut. Gerçekten de arkadaşın öteydi onların yakınlıkları. Bir aile gidiydiler. Artık kardeş olmuşlardı... *"Hani kişilikler farklıydı? Hani, herkes aynı olaya aynı tepkiyi vermezdi? Hani, hiçkimsenin psikolojik yapısı birbirine benzemezdi? Şurada bulunan otuz kişiden her birinin farklı yapıda, farklı karakterde, farklı alışkanlıklarda olduğu şüphe götürmezdi. Ama işte en kabadayısından en korkağına, en vurdumduymazından en çalışkanına, en sıcakkanlısından en huysuzuna dek herkes aynı tepkiyi veriyor, artık utanıp sıklımadan, hatta neredeyse gururlanarak ağlıyordu."* Altı yıl boyunca okulda

yatılı kalarak yalnız gündüz derslerini değil, geceleri uykularını da paylaşan bu gençlerin, artık ayrılma zamanı gelmiştir. Onlar, orta birde başladıkları serüvenin sonuna gelmişlerdir artık. Yoksa son değil, yeni başlangıçların başında mıydılar? Üniversite sınavları, meslek seçimleri, yaşanacak aşklar... Yaşamın kıyısında yadılar o ana kadar, şimdi kendilerini bekleyen bilinmezlerin kucağına atlayacaklardır; ama hepsi hazırdı. Madem ki altı yılı paylaştılar, madem ki kardeşler... *"Kardeşle bile paylaşulamayacak şeyler varmış meğer. Hiçbir doğruya, hiçbir kurala, hiçbir geleneğe, hiçbir romana uymayan. Yalnızca yaşanan; nefes alır gibi, su içer gibi, sorgulanmadan yaşanan şeyler varmış hayatta."* Aşık gencin aklından geçirdiği bu düşünceler, aşkın bir genç yüreğine nasıl yansıdığını anlatıyor bizlere. Kitap, yalnızca okul içinde geçenleri aktarmıyor, bazen Kapalıçarşı'ya, Eminönü'ne, Yerebatan Sarayı'na, bir çay bahçesine kadar uzanıyor; okurları gençlerin gözüyle yaşamın nasıl algılandığına, gençlerin birbirleriyle nasıl iletişim kurduklarına, yanlışlarına ve doğrularına, şakalaşmalarına, kavgalarına, aşklarına tanık ediyor. Romanda, okulun yalnızca pazartesi den cumaya son beş günü anlatılıyor. Ancak koca altı yıl, romanda bu beş güne sığdırılmış adeta... Acı-tatlı, altı yılın hesaplaşması... Yatılı okuyan gençlerden birinin ağzıyla anlatılan roman, hem hatasız dili hem sürükleyici anlatımıyla zevkle okunuyor. Tam bir gençlik romanı! Hem gençlerin hem de anne babaların zevkle okuyacağı türden. Öğretmenlere gelince... Yatılı öğrencileri biraz daha yakından tanımak isterler mi? *".. dolaplardan izinsiz alınan yiyeceklerin, çalınan ders kitaplarının, kaybolan terliklerin, çatlayan yatakbane camlarının, kırılan yatakların, yamulan dolapların ve patlatılan ampullerin.."* hesabını sormak için değil, gençleri daha iyi anlamak ve yaşamı onlarla dostça paylaşabilmek için...